

Riksdagen

Uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2022/23:9

Fredagen den 4 november

§ 1 Ekonomiska och finansiella frågor

Finansminister Elisabeth Svantesson

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 4 oktober 2022

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 8 november 2022

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

God morgon, allihop! Dagens sammanträde med EU-nämnden är härmed inlett.

Första punkten på föredragningslistan är ekonomiska och finansiella frågor, och vi har finansminister Elisabeth Svantesson med medarbetare och statssekreterare på plats. Varmt välkomna!

Vi börjar alltså med återrapport från mötet den 4 oktober och information och samråd inför mötet den 8 november.

Anf. 2 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Herr ordförande! Först om främst: Tack för att jag får komma hit i denna nya roll! Det är roligt att se nämndens ledamöter. Jag ska göra mitt bästa – detta är mitt första samråd med nämnden.

På just det här Ekofinmötet kommer jag inte att närvara, av den enkla – eller svåra – anledningen att vi på tisdag lägger fram budgetpropositionen för 2023. Det betyder att statssekreterare Johanna Lybeck Lilja kommer att ersätta mig på mötet i Ekofin. Nu vet nämndens ledamöter det.

Återrapporten handlar om mötet den 4 oktober, och jag hänvisar till den rapport som nämnden redan har delgivit.

Jag tänkte passa på att säga att det i anslutning till Ekofinmötet kommer att hållas två andra möten samma dag. Inför kommande ordförandeskap kommer Sverige att delta i en makroekonomisk dialog med arbetsmarknadens parter. Där ska vi diskutera energipriser och påverkan på EU:s ekonomi. Vid denna dialog kommer representanter för många av EU:s institutioner att finnas med, liksom paraplyorganisationer för de europeiska fackföreningarna och arbetsgivarorganisationerna. Därutöver kommer det att hållas en årlig dialog mellan Eftaländernas finansministrar, där energipriser och inflation kommer att stå i fokus.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Ingen har begärt ordet, så vi går vidare på dagordningen.

Anf. 4 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Då gäller det Eurovinjettdirektivet. Detta är ett gammalt förslag som egentligen inte har diskuterats sedan 2017, kan man säga. Nu kommer det åter upp i Ekofin, och man väntas nå en politisk överenskommelse om en ändring i direktivet.

År 2017 presenterades olika förslag till förändringar. Det handlade om vägtullar och vägavgifter, och där har man redan nått överenskommelser. Det som nu kommer att diskuteras är en helt annan del av direktivet som handlar om fordonsskatt för tunga fordon. Mer specifikt handlar det om att de minimiskattenivåer för sådana fordon som finns i direktivet ska tas bort.

Det tjeckiska ordförandeskapet har i sitt senaste kompromissförslag, som presenterades i förra veckan, förenklat förslaget. Man har också föreslagit att miniminivåerna ska tas bort i ett enda svep från 2026 i stället för stegvis över fem år. Man har även lagt in ett krav på att kommissionen ska utvärdera effekterna 2030.

Regeringen anser inte att det finns någon särskild anledning för Sverige att motsätta sig just detta, och regeringen kan därför tänka sig att acceptera ordförandeskapets kompromissförslag.

Anf. 5 REBECKA LE MOINE (MP):

Herr ordförande! Jag tackar för dragningen. Jag skulle gärna vilja ställa en fråga angående eurovinjetten.

Att ta bort miniminivån på fordonsskatten till förmån för att hitta incitament som leder dit vi vill kan på kort sikt ha en klimatskadlig effekt, låter det som. Det blir inte särskilt styrande. Finns det någon förklaring till detta? Vad är det för incitament som kommer i stället och som ska styra oss rätt? Jag vore tacksam för en kommentar kring detta.

Anf. 6 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Tack för frågan, Rebecka Le Moine! Syftet med allt detta är väl att öka incitamenten att gå över till ett avståndsbaserat system, alltså med vägtullar. Det är syftet med detta, och allt fler länder gör det. Bedömningen är att det här förslaget kommer att leda till just detta.

Niklas, som är chef för skatteavdelningen, kan också ge en kommentar. Han har hållit på med den här frågan något längre än vad jag har gjort.

Anf. 7 Finansrådet NIKLAS EKSTRAND:

En del av paketet när förslaget kom 2017 var just att man ska övergå till ett mer avståndsbaserat system, vilket är riktat mer mot att förorenaren ska betala. Nu är vi på väg dit – det är väldigt många länder inom EU som är på väg att övergå till detta – och för att inte få dubbla styrmedel är detta ett sätt att hitta incitament för fler att övergå till ett avståndsbaserat system.

Anf. 8 ORDFÖRANDE:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt.

Vi går vidare till dagordningspunkt 4, vilket är en gammal kär klassiker: Genomförandet av Basel III.

Anf. 9 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Ja, det är i alla fall en klassiker och en långkörare! Tanken är väl nu att detta ska färdigställas. Vi får se, men det är i alla fall tanken.

På rådet förväntar vi oss att det antas en allmän riktlinje om ändringar i kapitaltäckningsregelverket; det är det vi kallar bankpaketet 2021. Till er som inte håller på med detta till vardags kan jag säga att hela regelverket handlar om att ställa tillsynskrav på banker. Det gäller bland annat bestämmelser – och det här är ju viktigt speciellt i kris – om hur mycket kapital en bank måste hålla för att täcka sina egna risker. Regelverket bygger på internationellt överenskomna standarder som Baselkommittén har tagit fram.

I oktober förra året presenterade kommissionen ett förslag gällande genomförandet av Basel III-överenskommelsen. På det här rådsmötet är viktiga delar det så kallade golvkravet för riskvägda tillgångar samt åtgärder för att öka riskkänsligheten i schablonmetoderna för kreditrisk och operativ risk. Kommissionen lämnade även förslag om att integrera hållbarhetsriskerna i det här regelverket och dessutom om att ytterligare harmonisera tillsynsmyndigheternas befogenheter för att stärka tillsynsmyndigheternas oberoende.

Den 24 oktober lade det tjeckiska ordförandeskapet fram ett förslag som är en kompromiss. Precis som kommissionens förslag innehåller det Baselöverenskommelsens standardändringar i Basel III, och till övervägande del innehåller även kommissionens förslag viktiga anpassningar till specifika EU-förhållanden. Förslagen liknar alltså varandra, men det finns ändå vissa kompromisser. Förslaget har gjorts mer proportionerligt och mer ändamålsenligt, till exempel när det gäller tillsynsmyndigheternas oberoende. Avslutningsvis tar det hänsyn till den administrativa bördan för både myndigheter och banker.

Regeringen välkomnar det här förslaget, som tar hänsyn till de specifika EU-förhållandena och även värnar bankernas roll som kreditförmedlare när nu överenskommelsen till slut genomförs i EU. Regeringen anser att förslaget, inklusive den stärkta riskkänsligheten i schablonmetoderna och golvkravet för riskvägda tillgångar, bidrar till internationellt tillförlitliga kapitalkrav som speglar riskerna i bankernas verksamhet.

Regeringen är också positiv till att förslaget ger ett proportionerligt och ändamålsenligt regelverk samt beaktar den administrativa bördan för såväl myndigheter som banker.

Sammanfattningsvis kan regeringen därför stödja förslaget till allmän inriktning.

Anf. 10 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt.

Vi går vidare till dagordningspunkt 5, Övriga frågor, och först gäller det aktuella lagstiftningsförslag om finansiella tjänster.

Anf. 11 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Ordförandeskapet kommer i vanlig ordning att informera om hur arbetet går gällande aktuella lagförslag om finansiella tjänster. Jag har inte så mycket mer att säga om detta just nu.

Anf. 12 ORDFÖRANDEN:

Vi noterar informationen.

Vi går in på icke lagstiftande verksamhet, där dagordningspunkt 6 gäller ekonomiska och finansiella konsekvenser av Rysslands aggression mot Ukraina. Här har ett nytt dokument delats ut, vilket är den senast uppdaterade delen.

Anf. 13 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Jag vill bara fråga ordföranden: Menar ni dokumentet som kom sent i går kväll från tjeckerna?

Anf. 14 ORDFÖRANDEN:

Ja. Det dokumentet finns utdelat till ledamöterna.

Anf. 15 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Toppen! Den här dagordningspunkten är numera återkommande under Ekofinmötena, vilket inte är särskilt förvånande.

Rysslands aggression mot Ukraina och ekonomiska och finansiella konsekvenser av detta är ett väldigt brett ämne. Ordförandeskapet vill försöka snäva in diskussionen nästa vecka. Man har fokuserat dels på sanktionernas effekter, dels på finansmarknadsaspekterna av det senaste förslaget om energi som kommissionen har lagt fram. Sannolikt är det dessutom så – och detta vet ni alltså, eftersom ni har fått det dokument som kom sent i går – att frågan om stöd till Ukraina kommer att komma upp.

När det gäller sanktionerna antog EU det åttonde sanktionspaketet i början av oktober. Det är unikt omfattande sanktioner som EU riktar mot Ryssland, och de har effekt: Bnp väntas minska ganska drastiskt, även om minskningen är något mindre än vad IMF prognosticerade senast. Man kan dock se tydlig effekt exempelvis på Rysslands handel med EU; bland annat har EU som union och dess partner lyckats reducera Rysslands tillgång till högteknologiska varor, och en lång rad västerländska företag har valt att helt eller delvis avsluta aktiviteterna med Ryssland.

Samtidigt som detta är fallet klarar sig den ryska bytesbalansen och Rysslands offentliga finanser någorlunda bra så här långt. Man ser dock att hela det finansiella systemet i Ryssland är under väldig stress, och förväntningarna är väl att sanktionerna efter hand – på mellanlång och lång sikt – kommer att ha ganska kännbara effekter på rysk ekonomi och på Rysslands möjligheter att fortsätta kriget. Det är självklart viktigt att hålla fast vid sanktionerna, och regeringen verkar också för att utöka restriktiva åtgärder mot Ryssland och Belarus liksom för att effektivt genomföra dessa åtgärder.

Det är alltså den första diskussionen. Den andra diskussionen på rådet är frågan om energi. Jag kan bland annat hänvisa till statsministerns samråd med nämnden inför Europeiska rådets senaste möte. På Ekofin, bland finansministrarna, blir det ju en smalare vinkling och en smalare diskussion, och det handlar egentligen om finansmarknadsaspekterna av det senaste förslaget från kommissionen.

Det var den 18 oktober som kommissionen lade fram det här förslaget, som handlar om ett tillfälligt pristak på de europeiska gasbörserna, gemensam upphandling av gas, en mekanism för att minska

prisvolatiliteten på energiderivatmarknaden och slutligen ett nytt referensvärde för naturgas.

Regeringskansliet håller på och analyserar detta; det är ganska komplicerade förslag. Men någonting som regeringen tycker är viktigt är att de åtgärder som syftar särskilt till att hantera volatiliteten på energiderivatmarknaden inte ska försämra marknadens funktionssätt och få negativa konsekvenser för samhällsekonomin.

Sedan finns det en del debatt om gemensam upplåning för att finansiera EU-stöd på energiområdet, och jag tror att nämnden är medveten om att regeringen är mycket negativ till att finansiera nya EU-åtgärder med gemensam upplåning.

Som sagt är det möjligt – eller väldigt troligt – att frågan om stöd till Ukraina kommer att komma upp. Jag tänker att det som inkom från det tjeckiska ordförandeskapet klockan 23 i går kommer att leda till att regeringen inom en ganska snart framtid måste samråda med riksdagen i den frågan. Jag tror att det kommer att gå ganska fort, så jag vill förbereda nämnden på detta.

Generellt verkar regeringen för en mer förutsägbar och strukturerad strategi för EU:s fortsatta likviditetsstöd till Ukraina under 2023, så att vi kan vara så strukturerade, förberedda och förutsägbara som möjligt. Kommissionens ordförande har aviserat stöd för 2023 på 18 miljarder euro. Ett formellt förslag väntas läggas fram inom kort.

Ska vi lägga till något där, Johanna?

Anf. 16 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA:

Ja, det som ni nu har på bordet och som vi fick väldigt sent i går kväll är en ordförandeskapsnot. Det är inte det formella förslaget från EU-kommissionen, men vi bedömer i dagsläget att det kommer att komma inom de närmaste tio dagarna. Den här diskussionen kommer alltså, som statsrådet påpekade, att gå väldigt fort.

Anf. 17 ORDFÖRANDEN:

EU-nämnden är alltid beredd på samråd, så ni är hjärtligt välkomna, fortare än senare. Jag såg att det kom siffror om handelsutbyte mellan EU-länder och Ryssland. Det är fortfarande väldigt många som har ett ganska högt utbyte i pengar räknat, dock inte Sverige, där det påtagligt har sjunkit. Det är väl också något som regeringen bör ta med sig till den övriga EU-familjen.

Anf. 18 BJÖRN WIECHEL (S):

Ordförande! Jag vill börja med att gratulera finansministern till hennes nya jobb, och jag önskar finansministern framgång i att företräda Sverige i EU.

Jag har ingen avvikande ståndpunkt här. Jag har däremot två frågor, och de gäller just de sista områdena, gaspriser och upplåning.

Den första gäller gaspriserna. När man ska gå in och pilla i marknader uppstår alltid grejer. Jag förstår att det är en svår analys att göra, men om det finns någonting som ni redan nu kan delge skulle jag vara glad. Jag undrar specifikt om det finns någon modell som finansministern eller regeringen förordar och om man ser några risker i dagsläget vad gäller till exempel marknadens funktionssätt och, för Sverige, vad gäller kostnader.

Kostnader hamnar alltid någonstans. Vad ser man för risker för svensk del här? Detta är jag intresserad av.

Den andra gäller diskussionen om upplåning. Det finns på sina håll ett ganska stort engagemang för detta, inte för svensk del, som bekant. Det kan gälla alla möjliga åtaganden. Det kan gälla gas och energiområdet nu, men det kan även gälla en framtida återuppbyggnad av Ukraina. Här är ståndpunkten som sagt omprioritering. Det är rätt, och det har vi tyckt länge. Men jag undrar: Har finansministern någon spaning om vartåt det barkar i den här diskussionen? Kan finansministern se något scenario där EU, inkluderat Sverige, faktiskt kan landa i en gemensam upplåning? Det skulle vara intressant att höra några ord om detta.

Anf. 19 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V):

Det var många bra frågor från Björn Wiechel. De kommer väl att få ett svar.

Jag tänkte också gå in lite grann på frågan om det finansiella systemets motståndskraft. Regeringen säger att eventuella åtgärder inte får försvaga det finansiella systemets motståndskraft eller ha negativa konsekvenser för marknadens funktionssätt. Men samtidigt känns det väldigt mycket som att det är just marknadens funktionssätt som har inneburit att vi har den situation vi har. Hur ska man kunna åtgärda detta utan att det har negativa konsekvenser för marknadens funktionssätt, eftersom det som sagt är negativt? Man kan ta ut stora vinster på billigare energi på grund av gaskostnaden. Jag förstår inte riktigt den meningen och hur man ska kunna komma åt problemen om man har det synsätt som regeringen har här.

Ett problem med marknaden är att vi i Sverige får betala högre priser, framför allt i södra Sverige, trots att vi inte är beroende av gas och vi har förhållandevis låga produktionskostnader. Detta leder mig fram till det som jag upprepar varje gång jag träffar en företrädare för regeringen, både den förra och denna. Vad tänker finansministern göra för att försöka få igenom det förslag som Vänsterpartiet har fört fram om Sverigepriser? Jag vet att regeringen än så länge inte har sagt att det är det bästa förslaget fastän det är det, men jag vill ändå påpeka att det vore bra om regeringen på alla möjliga sätt kan föra fram att Sverige behöver dessa undantag.

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:

Det var en diger fråge- och synpunktsbuffé, som jag överlämnar till finansministern.

Anf. 21 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Stort tack för frågorna! Jag börjar, och sedan tänker jag låta statssekreterare Johanna Lybeck Lilja fortsätta.

När det gäller gemensam upplåning är jag glad att nämnden och riksdagen i grund och botten har en stor samsyn kring detta. >>> **Hemligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Jag vill inte spekulera. Nu är det en diskussion om energifrågorna. Vi kommer att ha en väldigt tydlig ståndpunkt när det gäller energin – att detta inte bör ske med gemensam upplåning.

Sedan gäller det prismekanismer. När man går in med den här typen av åtgärder påverkas såklart alltid prismekanismer. Det är en helt unik situation, ska man komma ihåg. Vi har ett krig i vårt närområde. Vi ska hantera

sanktioner. Vi ska hantera en energikris. Hur man än gör finns det risk att påverka prismetmekanismer och konsumtion. Det gäller att göra detta så klokt och vist som möjligt och att det ska vara så få störningar som möjligt i detta. Jag tänker att Johanna ska få säga något mer om det.

Sedan gäller det Sverigepriser. Nja, just det tänker jag inte driva i EU, men jag tänker att vi på hemmaplan behöver se till att vi får igång ännu mer elproduktion av alla möjliga slag för att klara oss bättre och inte vara lika känsliga för det som händer i vår omvärld och det som händer med priserna i andra delar av EU och i våra grannländer. Det handlar om att ha mer egen produktion så att vi klarar just våra egna priser och vår egen energiförsörjning på ett bättre sätt. Även om vi inte alltid vill ha exakt samma energislag tror jag att Vänsterpartiet och regeringen kan ha en samsyn om att vi behöver mer elproduktion.

Anf. 22 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA:

Herr ordförande! Ja, energipaketet som lades fram den 18 oktober innehåller ganska många olika delar, och vi håller fortfarande på och analyserar det. Det handlar om en gemensam upphandlingsplattform. Det handlar om ett nytt referensvärde för LNG. Det handlar om en mekanism för pristak. Och det handlar om vad man kallar en tillfällig volatilitetsmekanism – det gäller alltså priserna under dagen.

I grunden är priset ett möte mellan utbud och efterfrågan. Det är det som är problemet, och det som finansministern pekar på, med kriget. Börjar man störa prismetmekaniserna puser det ju ut någon annanstans. Till exempel kan man tänka sig att ett pristak leder till att EU inte får tillgång till att köpa lika mycket, och då får vi, så att säga, ett mindre utbud. Det kommer också att påverka priset.

Man kan titta på den här volatilitetsmekanismen – under dagen. Detta kan påverka aktörers möjlighet att ”hedga” sina risker, och det blir också ett problem. Alternativt kan de lämna central motpartsclearing, som gör att de kan hantera sina motpartsrisker och i stället börja handla bilateralt med varandra. Då ökar riskerna i det finansiella systemet, och det vill vi inte heller.

Och man kan titta på det nya referensvärdet. Ja, det kan man ta fram, men frågan är om det kommer att användas av marknadsaktörerna.

Vi har alltså ganska många frågetecken när det gäller att gå in i någonting som är ett marknadssatt pris. Men med det sagt håller vi fortfarande på och tittar på åtgärderna, för vårt mål är detsamma som många andra länders – att få ned priserna, helt enkelt.

Anf. 23 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V):

Jag vill tacka finansministern för svaret. Det var så pass tydligt att trots att jag inte hade tänkt anmäla en avvikande ståndpunkt i frågan gör jag det. Det gäller att regeringsföreträdare borde driva frågan om svenska undantag från den europeiska elmarknaden just för att vi ska kunna ha Sverigepriser.

Jag tänkte också på att finansministern nämnde hur viktigt det är att vi klarar vår egen energiförsörjning. Egentligen gör vi det. Vi producerar för det mesta tillräckligt mycket el för att kunna exportera också till andra länder. Elmarknaden gör att vi ibland måste importera fast vi har överskott.

Det är en väldigt konstig mekanism. Jag står fast vid min avvikande ståndpunkt, helt enkelt.

Anf. 24 MARTIN KINNUNEN (SD):

Ordförande! Jag trodde inte att vi skulle diskutera detaljer rörande energin så mycket i dag, men det blev spännande att vi fick den här informationen.

Jag uppfattar svaret som att regeringen har blivit mer skeptisk, alltså att man inte ser samma framkomliga väg med ett pristak och att det ska vara gynnsamt för Sverige. Jag kan lägga ihop det med det non-paper som cirkulerade och som Brysselmedierna har skrivit en del om, där man tar upp väldigt mycket negativt med ett pristak. Det kan leda till problem med utbud. Man pekar samtidigt specifikt ut att ett pristak på just gas som används för elgenerering kan skapa nackdelar för de nordiska, baltiska och östeuropeiska länderna.

Mycket tyder på att det finns en väldigt utbredd skepticism i Bryssel kring pristak och att det inte anses vara en framkomlig väg. Är det korrekt uppfattat att regeringen också har glidit mer åt en skeptisk hållning till pristak som en framkomlig väg för svensk del?

Anf. 25 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Detta analyseras nu. Det är komplex materia, minst sagt. Det är inte enkla frågor. Jag tycker att man ska säga som det är. Detta är komplext. Det är svårt. Vi och Regeringskansliet går nu igenom alla delar för att sedan återkomma med den bästa inriktningen för detta. Men man ska säga som det är, tycker jag, och det gör vi.

Just nu har vi inga nya svar. Detta är komplex materia som vi verkligen går igenom fram och tillbaka – vi ser både fördelar och nackdelar – för att sedan landa i det som är rätt, tillsammans med övriga EU-länder och tillsammans med er här, såklart.

Anf. 26 ORDFÖRANDE:

Då konstaterar jag att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning med en avvikande ståndpunkt anmäld från Vänsterpartiet.

Då rasslar vi vidare till dagordningspunkt 7, Genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens. Det är en diskussion.

Anf. 27 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Då kommer rådet i vanlig ordning att få en uppdatering om genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens, RRF, och det kommer kanske att bli en diskussion om denna.

När det gäller uppdateringen ska jag bara säga att det nu är 26 återhämtningsplaner som har godkänts av rådet. Det är bara Ungerns plan som inte är godkänd. Jag vet att nämnden tidigare har visat intresse just för den frågan och Ungerns plan. Därför tänkte jag bara kort säga någonting om att kommissionen sannolikt kommer att lägga fram Ungerns plan för beslut på Ekofin i december. Förhandlingarna om Ungerns återhämtningsplan pågår fortfarande, och det är först när kommissionen har godkänt planen som vi får kännedom om vilka mål och vilka delmål

som är inkluderade i den. Jag kommer självklart att i vanlig ordning återkomma till nämnden inför att beslut ska fattas av rådet.

När det gäller utbetalningarna har reguljära betalningar hittills gjorts till nio medlemsstater. Det handlar om totalt 115 miljarder euro som har betalats ut i förhandsbetalningar, lån och bidrag.

Avslutningsvis skulle jag vilja säga några ord om REPowerEU, som ni säkert har pratat en del om även här. Vid Ekofinmötet i oktober antog rådet en allmän riktlinje om förslaget om att RRF ska ha en central roll i genomförandet av REPowerEU-planen. Kommissionen har nu meddelat att de avser att göra en behovsanalys för detta i syfte att lägga fram förslag för att förbättra dess finansiella kapacitet.

Regeringens inställning i detta är att vi är mycket kritiska till eventuella förslag om att ytterligare resurser ska tillföras detta. Nu implementeras ju faciliteten. Det pågår i allra högsta grad, samtidigt som rådet alldeles nyligen antog en allmän riktlinje om REPowerEU, så vi menar att huvudfokus ska ligga på det här innan nya initiativ diskuteras. Dessutom har det redan mobiliserats betydande resurser till REPowerEU, och det är därmed oklart vad ytterligare finansiella resurser skulle göra och vilka som skulle krävas.

Skulle det i ett senare skede bli aktuellt med ytterligare finansiering anser regeringen att det i första hand ska ske via omprioriteringar av befintliga EU-medel och inte via ny EU-gemensam finansiering. Det är regeringens ståndpunkt.

Anf. 28 CHARLOTTE QUENSEL (SD):

Herr ordförande! Jag vill också passa på att gratulera finansministern till den nya rollen.

Jag hoppas att finansministern kommer att klara av att hålla emot nu när EU pratar alltmer om att ”förbättra kapaciteten”. Det är ett oroande uttryck. Alla vet var vi står i den frågan och vad vi har tyckt tidigare om de här enorma, astronomiskt stora, paketen.

Sverige är ett litet land. Vi har inte så stora medel till att själva sätta hårt mot hårt. Hur ser det ut hos de övriga lite stramare länderna? Kommer vi att kunna sätta hårt mot hårt här och säga att vi ska omprioritera?

Anf. 29 JAN ERICSON (M):

Jag är inne på samma tema. Vi vet ju sedan tidigare att vi haft ett bra samarbete med ett antal länder när det gäller att hålla emot och driva en stramare linje, precis som Charlotte säger.

Min fråga är om det är något av de stramare länderna som börjar vackla eller om det kommer till fler länder som inser de här problemen och som också vill hålla en stramare linje. Ser man någon förändring i majoritetsförhållandena mellan dem som vill satsa mycket mer och dem som vill hålla emot? Det är nästan samma fråga som Charlottes.

Anf. 30 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V):

Tack, finansministern, för föredragningen! Den väckte många frågor. Jag har några, och de går lite grann i linje med de frågor som ställts tidigare.

Sverige drev ju en annan linje tillsammans med många länder när det gällde till exempel finansieringen av RRF. Vi lyckades inte riktigt den

gången. Hur stor är chansen att vi lyckas nu och inte måste ge oss för helheten? Det påverkas också av att Sverige är det kommande ordförandelandet och därmed redan nu ska vara lite mer neutralt i sitt sätt att agera. Hur kommer det att påverka?

Min andra fråga gäller något helt annat. Den är om finansministern vet någonting om status när det gäller Polen. Polens återhämtningsplan är ju godkänd, men på grund av de beslut som tagits när det gäller rättsstatens principer har ännu inga utbetalningar gjorts, eller vi har tidigare fått information om att det inte är aktuellt med några utbetalningar till Polen på grund av andra mekanismer. Jag skulle vilja veta hur läget är där.

Anf. 31 MALIN BJÖRK (C):

Ordförande! Tack så mycket, finansministern, för föredragningen!

Vad gäller skrivningen här om det skulle bli aktuellt med omprioritering av befintliga EU-medel vill Centerpartiet bara framhålla att om det i kommissionens behovsanalys skulle bedömas att mer finansiella resurser behövs måste det utgå från do no significant harm-principen så att pengarna inte läggs på åtgärder som motverkar klimatmålet.

Anf. 32 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Jag vill tacka Björn och Charlotte för vänliga gratulationer; det glömde jag helt att göra. Tack så jättemycket!

Jag tror att det råder relativt stor samsyn här i riksdagen om hanteringen av EU:s budget och av ny finansiering när det krävs.

I frågan om REPowerEU har det bara varit en kort diskussion. Jag tror att det var i EFK. Det var i alla fall en kort diskussion vid något tillfälle.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

När det gäller Jan Ericsons fråga och frågan som kom före är det flera länder som jobbar tillsammans. Den förra regeringen jobbade nära flera länder för att hålla ihop, särskilt efter att UK lämnade EU för ett tag sedan. Det var ju dem som vi ibland krokade arm med när det gällde mycket av det som handlar om finansiering i EU. Vi avser att fortsätta det arbete som den förra regeringen påbörjade och hålla ihop. Det är otroligt viktigt att hålla ihop de länder som har någorlunda samsyn och naturligtvis också försöka övertyga fler om den väg som vi och andra länder har valt. Det arbetet kommer att vara viktigt även fortsättningsvis.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Bara något kort om Polen. Polen har inte skickat in någon betalningsansökan än. De vet att de måste uppfylla vissa krav för att få en första utbetalning, men de har alltså inte skickat in ansökan.

Jag hörde och tar med mig också vad Malin Björk från Centerpartiet sa.

Anf. 33 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Då vandrar vi vidare till dagordningspunkt 8. Den har utgått.

Därmed hamnar vi på dagordningspunkt 9, Europeiska finanspolitiska nämndens årsrapport 2022. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 34 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Rådet kommer att få en presentation av årsrapporten från Europeiska finanspolitiska nämnden, EFB. Det är huvudsakligen information, men det kan bli viss diskussion om detta.

I årets rapport sammanfattar man den ekonomiska och finanspolitiska utvecklingen under 2021. Där framgår att man är rätt kritisk till hur kommissionen har tillämpat det finanspolitiska ramverket, särskilt under tiden som den allmänna undantagsklausulen i stabilitets- och tillväxtpakten har varit aktiverad. Man menar att det kan ha bidragit till att medlemsstaternas budgetära situation inte har förbättrats mer när den ekonomiska utvecklingen blev bättre än väntat. Man riktar en hel del kritik mot det.

Man anser också att landsspecifika rekommendationer under den här perioden inte i tillräcklig utsträckning har beaktat offentlig finansiell hållbarhet på medellång sikt.

Precis som tidigare år innehåller rapporten också ett mer framåtblickande kapitel där den pågående översynen av EU:s ekonomiska styrning diskuteras. Där betonar EFB vikten av att medlemsstaterna kommer överens om en bred reform av ramverket och ger några förslag på ändringar. Det kan säkert komma upp till diskussion. Bland annat anser man att den finanspolitiska övervakningen i större utsträckning ska delegeras eller kan delegeras till nationella finanspolitiska råd.

Dessutom ser EFB behov av landsspecifika skuldminskingsbanor för medlemsstater med höga skulder och av permanent finanspolitisk kapacitet på EU-nivå som kan aktiveras i tider av allvarlig konjunkturnedgång.

Regeringen välkomnar rapporten. Det är positivt att man har gjort denna omfattande granskning av tillämpningen av ramverket.

Regeringen instämmer i kritiken vad gäller tillämpningen av ramverket när undantagsklausulen har varit aktiverad. Det är viktigt att ramverk tillämpas på ett transparent och förutsägbart sätt.

Regeringen menar också att det nu åligger alla medlemsstater att bygga upp sin förmåga att förebygga och hantera ekonomiska chocker.

När det gäller reformer som EFB föreslår är regeringen skeptisk till en permanent finanspolitisk kapacitet på EU-nivå och understryker att de krisrelaterade instrument som inrättades under pandemin är temporära.

Regeringen håller inte heller med EFB om att tillämpningen av det finanspolitiska ramverket ska delegeras till nationella finanspolitiska råd.

Däremot är regeringen öppen för att titta på möjligheten att införa särskilda åtaganden för medlemsstater med höga skulder.

Avslutningsvis ska jag bara informera om att vi nästa vecka väntar oss ett nytt meddelande från kommissionen om översynen av den ekonomiska styrningen. Därefter väntas diskussionen fortsätta ordentligt, kan man väl säga. Då kommer den riktiga diskussionen, och vi kommer självklart i vanlig ordning att återkomma till riksdagen i den frågan.

Anf. 35 JAN ERICSON (M):

Det här är mer av en reflektion om att införa särskilda åtaganden för medlemsstater med höga skulder.

Risken i dag måste ju vara densamma som när ett antal länder gick in i både pandemin och situationen vi har nu med väldigt höga skulder och svaga statsfinanser. Det har gått riktigt illa. Vi vet kanske inte ens hur illa det är. Är det över huvud taget realistiskt att man i det läge som är nu

kommer med de här förslagen? Finns det över huvud taget någon chans att man kan ställa hårdare krav på de här länderna med tanke på att de har höga energipriser och kanske måste stötta olika sektorer och så vidare? Jag tycker att det känns ganska skakigt.

Anf. 36 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V):

Ordförande! Tack, finansministern, för föredragningen!

Jag hade kanske inte riktigt räknat med att jag skulle ha ungefär samma fråga som Jan Ericson med ungefär samma argument. Men vi vet ju att det är många länder i Europa, framför allt inom eurozonen, som fortfarande har skulder till andra euroländer – Grekland, Italien med flera.

Jag har inte full koll på vilka länder det är som dessutom har ansökt om lånedelen inom RRF. Sverige drev ju på för att det skulle finnas en lånedel, att det inte bara skulle vara bidrag, så vi har bidragit till skuldsättning.

Inom EU har man alltså gett stora lån till de länder som har ekonomisk kris. Vi kan också se att de villkor som var förbundna med de lånen, framför allt lånen inom eurokrisen, gjorde att framför allt Grekland men även Italien kastades in i en kanske ännu djupare lågkonjunktur än annars.

Det här väcker en del funderingar om vad vi menar med särskilda åtgärder för medlemsstater med höga skulder. Hur kommer det att påverka de länderna, och hur kommer de ländernas utveckling att påverka EU som helhet? Det finns en viss skakighet i det.

Anf. 37 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Tack för reflektioner, synpunkter och frågor!

Det är inte så att politiska experter och andra har skrivit den här rapporten och att det kommer att vara en diskussion om den. Men generellt sett snuddar båda era frågor vid en problematik som vi haft under lång tid i unionen.

Under finanskrisen blev det ju brutalt tydligt att de länder som hade stora problem före den krisen fick väldigt mycket större problem efter den eftersom de inte hade gjort viktiga strukturreformer och annat som kan bana väg för en sund ekonomisk politik. När dessutom pandemin slog till – däremellan hade vi en eurokris, efter finanskrisen – blottades allt detta.

Det kommissionen kommer att göra inom kort är att presentera det här reformförslaget. Det är ett meddelande där man väntas ha ett förslag om landsspecifika medelfristiga finanspolitiska planer vars genomförande ska säkerställa en hållbar skuldutveckling över en given tidshorisont.

Det här kommer att bli en ännu viktigare diskussion nu, efter alla dessa kriser. Det är väl helt uppenbart att om man inte tog tag i de här problemen före alla kriserna är de ännu större nu.

Flera av oss här har varit med och förhandlat långtidsbudgeten och återhämtningsplanen. Då tar vi hänsyn till att olika länder har olika förutsättningar, och därmed finns det en solidaritet i det vi gör. Men det måste också vara så att länder som under alla de här åren inte riktigt har tagit tag i de strukturella problemen kommer att göra det till slut. Det kommer annars, som alla runt det här bordet vet, att skapa enorma slitningar mellan alla EU-länder om inte alla länder är med och gör sin läxa på hemmaplan.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Jag tackar för en intressant diskussion, och jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går vidare till dagordningspunkt 10, Slutsatser om EU-statistik. Godkännande.

Anf. 39 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Äntligen slutsatserna om EU-statistik! Den ska inte underskattas. God statistik är grunden för mycket av det vi gör i den ekonomiska politiken både på nationell nivå och på EU-nivå.

Som sker varje år vid den här tiden väntas Ekofin godkänna årliga slutsatser om EU-statistiken. Slutsatserna följer upp utvecklingen av relevant statistik utifrån rådets prioriteringar och kommissionens strategiska agenda för 2019–2024. Dessutom pekar de ut inriktningar och riktningar för arbetet framåt för europeiska statistiksystemet.

I slutsatserna tar man hänsyn till aktuella omvärldshändelser och deras påverkan på behoven av ny statistik eller förändrad statistik. I år handlar det om kriget i Ukraina och återhämtningen efter covid. Båda delarna har lett till behovet av mer och snabbare producerad statistik.

I utkastet till slutsatser välkomnar rådet europeiska statistiksystemets förmåga att säkerställa att officiell statistik av hög kvalitet faktiskt har fortsatt att publiceras i en tid även under covid-19-pandemin. Det är inte helt självklart, men det har ändå gjorts på ett bra sätt.

Rådet välkomnar även att kommissionen tillsammans med medlemsstaterna har utvecklat en handledning för hur de nya policyåtgärderna som stöder återhämtningen ska återspeglas i statistiken.

Vidare välkomnas statistiksystemets snabba respons på de nya behoven av statistik som har uppstått på grund av kriget i Ukraina. Rådet uppmuntrar europeiska statistiksystemet att understödja och stödja de ukrainska statistikmyndigheterna.

Slutligen noterar rådet utvecklingen inom de olika statistikområden som listas i slutsatserna, bland annat fastighetsstatistik och den gröna given, och till fortsatta utvecklingsinitiativ.

Regeringen kan ställa sig bakom utkastet till rådsslutsatser om EU-statistiken.

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt.

Vi går vidare till dagordningspunkt 11, Uppföljning av G20-mötet med finansministrar och centralbankschefer den 12–13 oktober 2022 och IMF:s årsmöten. Det är ett informationsärende.

Anf. 41 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Jag ska informera om vad finansminister Mikael Damberg och riksbankschef Stefan Ingves var på för möte. Det var nog trevligt. Min uppgift är att informera om mötet som de och flera andra var på.

Vid G20-mötet och mötet i Internationella valutafondens högsta rådgivande kommitté, IMFC, diskuterades utsikter och risker för den globala ekonomin. Det är alltså ett informationsärende.

Flera länder framhöll vikten av att bekämpa den höga inflationen och menade att finanspolitiken måste riktas för att mildra effekterna av höga livsmedels- och energipriser. De ska vara riktade och tillfälliga för att inte spä på inflationen.

Därtill fördömde flera länder Rysslands aggression mot Ukraina, och det fanns en samsyn bland alla dessa länder om att det är kriget som har orsakat de försämrade ekonomiska utsikterna. Andra frågor som stod i centrum var klimatförändringar, global hälsa, hållbar finansiering och skuldållbarhet.

Inte helt oväntat gick det inte att nå koncensus i den här gruppen om skrivningar om Rysslands invasion av Ukraina eftersom Ryssland också satt vid bordet. Precis som i våras publicerade ordförandena i G20 och IMFC ett uttalande som i allt väsentligt återspeglar koncensus bland medlemmarna undantaget Ryssland.

Anf. 42 ORDFÖRANDE:

Nämnden har noterat informationen.

Vi går vidare till dagordningspunkt 12, Lagen om minskning av inflationen. Det är fråga om den amerikanska Inflation Reduction Act.

Anf. 43 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

IRA, så att säga, Inflation Reduction Act.

Här väntas kommissionen redogöra för USA:s nya klimatpaket, Inflation Reduction Act. Fokus kommer att vara på vilka implikationer lagen kan få för Europas ekonomi. Frågan behandlas först och främst av rådet för utrikeshandel. Men Frankrike har begärt att även EU:s finansministrar ska diskutera frågan på tisdag för att lyfta upp bredare ekonomiska implikationer för EU.

Lagen kan beskrivas som grön industripolitik. Den syftar till att minska USA:s utsläpp av växthusgaser, att etablera USA som den ledande utvecklaren och tillverkaren av grön teknik. Samtidigt ska den minska budgetunderskottet. Totalt omfattar lagen stöd om 369 miljarder amerikanska dollar och är därmed USA:s största klimatsatsning någonsin.

Lagen kommer självklart – troligtvis – få handelspolitiska, näringspolitiska och miljöpolitiska effekter samt självklart också ekonomiska konsekvenser. Exakt vilka implikationerna blir får man se när de mer detaljerade genomförandebestämmelserna blir klara.

Den 25 oktober lanserade EU och USA en arbetsgrupp för att diskutera, som ni säkert har hört, en del klagomål från EU. Gruppen är tänkt att tillträda, men det är för tidigt att nu veta vilka undantag som EU skulle kunna få från olika åtgärder i paketet.

Varför behövs arbetsgruppen? Inrättandet av lagen har väckt stor uppmärksamhet i hela EU.

Å ena sidan välkomnar kommissionen USA:s satsningar på grön omställning, men kommissionen hyser också stor oro över lagstiftningen eftersom den riskerar att diskriminera företag som har sin produktion i EU. Den skulle också, menar kommissionen, strida mot USA:s åtagande i WTO. Det kan innebära betydande konkurrensnackdelar för EU. Kommissionen anser därtill att IRA riskerar att underminera EU:s och USA:s klimatambitioner. Om det är fråga om diskriminerande subventioner minskar inte utsläppen av växthusgaser.

Regeringen ser positivt på att Bidenadministrationen gör klimatsatsningar, men regeringen delar också kommissionens oro över möjliga diskriminerande inslag. Lagstiftningen kan underminera EU:s och USA:s klimatambitioner.

Regeringen uppmuntrar också till en konstruktiv dialog mellan USA och kommissionen och välkomnar därför att kommissionen och USA har skapat en gemensam arbetsgrupp.

Anf. 44 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går vidare till dagordningspunkt 13, Övriga frågor. Finns det några? Nej.

Well done, finansministern! 12 punkter under 60 minuter. Vi tackar finansministern med medarbetare för detta.

Anf. 45 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M):

Jag passar på att önska nämnden en trevlig helg.

Anf. 46 ORDFÖRANDEN:

Vi önskar finansministern detsamma. Vi tackar alla varandra för att vi agerar en vecka 44 i parlamentets och folkets tjänst.

§ 2 Ekonomiska och finansiella frågor – budget
Statssekreterare Johanna Lybeck Lilja
Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor – budget den 11 november 2022

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:

Nu gäller det samråd inför förhandlingar inför förlikningsmöte den 11 november, EU:s årsbudgetprocess 2023.

Det är fråga om dagordningspunkt 2, Den allmänna budgeten för 2023 – Förberedelser inför förlikningskommitténs möte med Europaparlamentet.

Anf. 48 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA:

Herr ordförande! Jag ser att vissa ledamöter har hört anförandet tidigare, så jag ber om ursäkt om det blir tråkigt.

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Upprepning är all kunskaps moder!

Anf. 50 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA:

Det är alltså EU:s årsbudget som ska antas innan året är slut. Det är precis som det brukar gå till. I dag ska vi samråda om årsbudgeten för 2023 och förhandlingsläget. Vi börjar med tidslinjan för detta. Årsbudgeten för 2023 är det tredje året i den fleråriga budgetramperioden, MFF, 2021–2027. I rådet är det fråga om ett beslut med kvalificerad majoritet. Processen är lik den som har varit tidigare år.

Ni ser på bilden att det har gått till som tidigare år. Kommissionen antar sitt budgetförslag. Sedan har det kommit en ändringsskrivelse i början av oktober. Det brukar ske. Rådet fastställer sin position i början av september, och Europaparlamentet fastställer sin position den 19 oktober.

Nu står vi inför 11 november, det vill säga nästa fredag, där rådet och Europaparlamentet ska ha ett förlikningsmöte. Om vi når en överenskommelse ska Europaparlamentet fastställa den inom 14 dagar så att EU har en budget för 2023.

Jag ska börja med att säga att förslaget för årsbudgeten utgår från de budgettak och inriktningar för 2023 som har slagits fast i överenskommelsen om MFF:en. Det är där man börjar. Siffrorna som vi presenterar här inkluderar kommissionens ändringsskrivelse från början av oktober. Jag kan också konstatera att ändringsskrivelsen innebar en ökning både vad gällde åtagande och vad gällde betalningar.

Årsbudgeten består av två delar. Den ena är åtagandeanslagen, som blir ramen för den totala utgiften för legala åtaganden som man ingår under ett enskilt år. Sedan kan de utföras och betalas under flera följande år. Den andra delen är ett anslag för betalningar, som täcker de betalningar som kommer från åtaganden som har ingåtts antingen tidigare år eller under innevarande år men som ska betalas nu. Båda dessa delar ska vara med.

På åtagandesidan föreslår kommissionen en höjning med 2,2 procent jämfört med årsbudgeten för 2022, och på betalningssidan föreslår man en liten neddragning. Det som är mycket viktigt är marginalen som EU-kommissionen föreslår – jag kommer att återkomma till detta. Marginalen

är 445 miljoner euro på åtagandesidan och 3,3 miljarder euro på betalningssidan.

Den övergripande fördelningen mellan olika rubriker är fastlagd i den fleråriga budgetramen. Årsbudgeten tittar på hur höga anslagen ska vara i förhållande till de tak man har kommit överens om i MFF:en.

Låt oss titta lite på vilka stora förändringar som har gjorts. På åtagandesidan föreslår kommissionen en ökning med 20 procent på motståndskraft och med knappt 11 procent på migration samt en ökning på säkerhet och försvar. På betalningssidan handlar det om motståndskraft, grannskapspolicyn och EU:s förvaltning. Detta är de stora förändringar som kommissionen föreslår för 2023.

Jag går vidare till förhandlingsläget, som jag tycker egentligen är det mest intressanta.

Jag har redan redogjort för kommissionens budgetförslag, där marginalen inte är jättestor. Åtagandemarginalen är faktiskt lägre än vad den var för 2022, men betalningsmarginalen är högre än för 2022.

Rådet är, inte överraskande, mer restriktivt vad gäller anslagens omfattning och föreslår större marginaler till taken.

Europaparlamentets förslag överstiger taket i MFF:en. De föreslagna anslagsnivåerna överstiger tillgängliga medel. Detta kan delvis förklaras av att Europaparlamentet tog sin position innan kommissionen lade fram sin ändringsskrivelse.

Det är inte en ovanlig situation som vi står inför.

Jag går vidare till förslaget till svensk ståndpunkt. Jag tror inte att det kommer några stora överraskningar för nämnden här.

Den svenska regeringen vill se budgetdisciplin och, naturligtvis, respekt för taken i de fleråriga budgetramarna. Regeringen vill ha tillräckliga marginaler vad gäller både åtaganden och betalningar – annars finns det risk för en mobilisering av de så kallade särskilda instrumenten, vilket i slutändan riskerar att spilla över på den svenska EU-avgiften. Marginalerna är alltså mycket viktiga i det här.

En budget ska vara baserad på realistiska prognoser, och om man ska ha nya utgifter ska dessa finansieras via omprioritering. Jag misstänker att nämnden känner igen de här förslagen till ståndpunkt från den svenska regeringen.

Vi bedömer att fokus i förhandlingarna – och en viktig förhandlingsfråga – kommer att vara åtagandenivån. Detta beror helt enkelt på att dagens åtaganden är morgondagens betalningar. Den svenska linjen och det svenska förhandlingsupplägget kommer att koordineras med likasinnade medlemsstater för att vi ska kunna få så bra genomslag och så bra slutresultat som möjligt.

Anf. 51 CHARLOTTE QUENSEL (SD):

Ordförande! Jag tackar statssekreteraren för dragningen, som jag redan har hört en gång.

Jag tycker att marginalerna ser väldigt tajta ut. Med anledning av regeringens formulering ”tillräckliga marginaler” undrar jag vad regeringen anser vara tillräckliga marginaler. Jag förstår att det inte finns en exakt siffra, men kan statssekreteraren ge något slags spann?

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Jag har själv en fråga. Kan statssekreteraren säga någonting om själva förhandlingsläget? Statssekreteraren nämnde likasinnade länder. Det är lite grann som på föregående frågeområde, när finansministern var här. Hur ser den kretsen ut? Är det en växande eller krympande grupp?

Anf. 53 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA:

Jag tackar för frågorna. Det är ju svårt att ge en exakt siffra när det gäller marginalerna. I grunden siktar vi på en så stor marginal som möjligt som vi kan få majoritet för, eftersom det är ett majoritetsbeslut.

Vi måste nå en överenskommelse med Europaparlamentet, så vi måste vara restriktiva från rådets sida till att börja med.

Man ska också komma ihåg att detta är en väldigt osäker tid ekonomiskt, vilket enligt vår bedömning talar för att det behövs marginaler för flexibilitet för 2023.

Det är jättesvårt att säga en siffra; jag är ledsn för det.

Vad gäller kretsen av likasinnade har vi naturligtvis kontinuerlig kontakt och diskussioner inför förlikningsmötet nästa fredag. Man kan tänka sig att gruppen av likasinnade långsamt växer i takt med att fler medlemsstater blir nettobetalare.

Anf. 54 ORDFÖRANDEN:

Det senare får väl beskrivas som glädjande nyheter.

Vi har budgetdisciplin, tillräckliga marginaler, realistiska prognoser och finansiering via omprioritering som de svenska ståndpunkterna. Jag kan som ordförande konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt.

Vi går vidare till dagordningspunkt 3, Övriga frågor. Finns det några sådana?

Anf. 55 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA:

Inte från regeringens sida.

Anf. 56 ORDFÖRANDEN:

Ej heller från nämnden!

Härmed tackar vi för dragningen från statssekreterare Johanna Lybeck Lilja med medarbetare och önskar en god helg när den inträder.

Anf. 57 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA:

Detsamma till nämndens ledamöter.

§ 1 Ekonomiska och finansiella frågor.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 4 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	2
Anf. 5 REBECKA LE MOINE (MP).....	2
Anf. 6 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	2
Anf. 7 Finansrådet NIKLAS EKSTRAND	2
Anf. 8 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 9 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	3
Anf. 10 ORDFÖRANDEN.....	3
Anf. 11 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	3
Anf. 12 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 13 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	4
Anf. 14 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 15 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	4
Anf. 16 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA	5
Anf. 17 ORDFÖRANDEN.....	5
Anf. 18 BJÖRN WIECHEL (S)	5
Anf. 19 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V).....	6
Anf. 20 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 21 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	6
Anf. 22 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA	7
Anf. 23 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V).....	7
Anf. 24 MARTIN KINNUNEN (SD)	8
Anf. 25 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	8
Anf. 26 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 27 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	8
Anf. 28 CHARLOTTE QUENSEL (SD)	9
Anf. 29 JAN ERICSON (M)	9
Anf. 30 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V).....	9
Anf. 31 MALIN BJÖRK (C).....	10
Anf. 32 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	10
Anf. 33 ORDFÖRANDEN.....	10
Anf. 34 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	10
Anf. 35 JAN ERICSON (M)	11
Anf. 36 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V).....	12
Anf. 37 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	12
Anf. 38 ORDFÖRANDEN.....	12

Anf. 39 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	13
Anf. 40 ORDFÖRANDEN.....	13
Anf. 41 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	13
Anf. 42 ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 43 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	14
Anf. 44 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 45 Finansminister ELISABETH SVANTESSON (M).....	15
Anf. 46 ORDFÖRANDEN.....	15
§ 2 Ekonomiska och finansiella frågor – budget.....	16
Anf. 47 ORDFÖRANDEN.....	16
Anf. 48 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA	16
Anf. 49 ORDFÖRANDEN.....	16
Anf. 50 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA	16
Anf. 51 CHARLOTTE QUENSEL (SD)	17
Anf. 52 ORDFÖRANDEN.....	18
Anf. 53 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA	18
Anf. 54 ORDFÖRANDEN.....	18
Anf. 55 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA	18
Anf. 56 ORDFÖRANDEN.....	18
Anf. 57 Statssekreterare JOHANNA LYBECK LILJA	18